B. Tóth Klára

Covid-randevú

Mottó: „Morbus epidemicus”

Itt sikerült végül a találka a könyvpavilonnál,
úgy közeledtél nordic walking bottal a téren,
mint egy sportember, laza mozdulatokkal.
Színes blúzod életigenlő, mint nevetésed
és humorod, ami túlél mindent, még a reményt is…
Megmustráljuk a hajzatokat, mennyit kaparintott,
s rablott el ez a csúf kór, rajtunk mennyi maradt meg?
Messze tiéd az előny, a hajad dús, majdnem a régi!
Nem tépázott úgy a covid, pedig ott közelített,
ott lófrált a halál körülötted, vinne a hátán,
gépszörny pumpált friss levegőt roncsolva tüdődbe,
tíz nap kóma után mosolyogva mutattad:
fentről jött a segítség, mert ima szállt fel az égig,
sok száz ember hívott vissza, közös akarattal,
mert hitték az igét: *kérjetek és adatik!*

(Az aquincumi költőversenyen az ujiras.hu különdíját nyerte)